

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 30/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť K. T., bytom H., zastúpenej advokátom Mgr. Ing. I. I., V., vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 566/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. T. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. januára 2005 doručená sťažnosť K. T., bytom H., (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. Ing. I. I., V., vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 566/02.

Porušenie označeného základného práva podľa sťažovateľky spočíva v tom, že okresný súd zamietol jej žalobu o ochranu osobnosti, v ktorej tvrdila, že listom žalovaného

Ing. Ľ. H. došlo k poškodeniu jej dobrého mena, s odôvodnením, že žalovaným bol Ing. Ľ. H. ako fyzická osoba, avšak list, ktorým malo dôjsť ku poškodeniu dobrého mena sťažovateľky bol adresovaný generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky zo strany Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, s dodatkom Ľ. H., nebol určený verejnosti a ani sa v ňom nenachádzajú konkrétne mená. Okresný súd argumentoval tým, že Ing. Ľ. H. bol žalovaný ako fyzická osoba, a preto s ním nemožno spájať tento list, lebo išlo o list vyhotovený ústredným orgánom štátnej správy a za jeho obsah a z toho vyplývajúce dôsledky nesie zodpovednosť podľa názoru okresného súdu tento štátny orgán, a nie žalovaný, ktorý nie je v spore pasívne legitimovaný.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) ako odvolací súd rozsudkom sp. zn. 3 Co 473/03 zo 14. septembra 2004 (ktorý nadobudol právoplatnosť 16. novembra 2004) rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 566/02-38 z 21. januára 2003 potvrdil.

Sťažovateľka s takýmto rozhodnutím nesúhlasí a žiada, aby ústavný súd vyniesol tento nález:

„1. Okresný súd Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod č. k. 5 C 566/02-38 porušil základné právo sťažovateľa zaručené Čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Vracia vec Okresnému súdu vo Vranove nad Topľou na ďalšie konanie.

3. Okresnému súdu vo Vranove nad Topľou sa ukladá, aby uhradil sťažovateľovi trovy konania pozostávajúce z odmeny za právne zastupovanie vo výške 2.000,- Sk do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR na účet č. ..., vedený v TATRABANKE, pobočka Vranov nad Topľou.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv a slobôd je daná vtedy, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

V danom prípade sťažovateľka namieta porušenie ňou označeného základného práva okresným súdom z dôvodu, že okresný súd jej žalobu o ochranu osobnosti zamietol, s čím sťažovateľka nesúhlasí. Vo svojej sťažnosti však sťažovateľka uviedla, že krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu, t. j. nevyhovел jej odvolaniu. Je teda preukázané, že sťažovateľka mala možnosť domáhať sa ochrany ňou namietaného porušenia základného práva okresným súdom opravným prostriedkom v systéme všeobecných súdov (čo aj využila), a preto nie je daná právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnosti sťažovateľky. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2005